

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นการวิจัย ทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม 2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้ากับพฤติกรรมค้ายาบ้าของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะที่เป็นเงื่อนไขทำให้ผู้ค้ายาบ้าสามารถเลิกค้ายาบ้าต่อไป โดยได้ศึกษาวิจัยปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะประเภทของการวิจัย คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวน 100 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota) แล้วจึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายโดยการจับฉลาก โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

แบบสอบถามจนครบตามจำนวนทั้งหมด 100 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่ง สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำ สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงแบบค่าไคสแควร์ (Chi – square) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interviews)จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- 1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- 1.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะที่เป็นเงื่อนไขทำให้ผู้ค้ายาบ้าซ้ำสามารถเลิกค้ายาบ้าอีกต่อไป

2. สมมติฐานในการวิจัย

- 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- 2.2 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- 2.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ต้องขังคดี พรบ.ยาเสพติดที่มีพฤติกรรมค้ายาบ้า ซ้ำและถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคามตามหมายศาล ในช่วงระหว่างปี 2555 คือ จำนวน 132 คน แบ่งเป็นผู้ค้ารายย่อย จำนวน 66 คน และผู้ค้ารายสำคัญ จำนวน 66 คน (ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2555)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ผู้ต้องขังคดี พรบ.ยาเสพติดที่มีพฤติกรรมค้ายาบ้า ซ้ำและถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้มาโดยวิธีการคำนวณหาขนาด กลุ่มตัวอย่างตามสูตร ทาโร ยามานะ (Taro Yamane. 1973 : 727 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด : 2545 : 92) เนื่องจากการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ได้ 99.24812 คน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวนเต็ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ประเภทของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและ ปลายปิด

4.2 ส่วนประกอบของข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ในการเก็บข้อมูลจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจใน ครัวเรือน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่ค้ายาบ้าซ้ำ ที่เป็นผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายสำคัญ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วมา จัดเป็นหมวดหมู่ และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและบันทึกคะแนนแต่ละข้อลงในแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำ สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงแบบค่าไคสแควร์ (Chi – square) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

5.2.1 บรรยายข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviews) เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน

5.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังรวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นเงื่อนไขนำไปสู่การเลิกค้ายาบ้าซ้ำ หลังจากนั้น นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการบรรยายพรรณนาความ

6. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม” ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม สรุปผลการวิจัย ดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถอธิบายลักษณะต่างๆ ได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 100 คน ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังชาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่างอายุ 31-40 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมปลายหรือ ปวช. จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ด้านรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่แน่นอน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 ด้านผู้ค้ายาบ้าซ้ำ พบว่า เป็นผู้ค้ารายย่อย

จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีพฤติกรรมเป็นผู้ค้ารายสำคัญ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

6.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความดังต่อไปนี้

6.2.1 การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมค้ายาบ้า วิเคราะห์ทางสถิติไคสแควร์แล้ว พบว่า มีอยู่ 9 ข้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า คือ การติดยาบ้า มีความอ่อนแอภายในจิตใจ การที่ถูกลงโทษครั้งแรก ไม่นหนัก การที่คิดว่าเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่ายและค่าตอบแทนสูง ความต้องการเงินเพื่อซื้อยาบ้าเสพและค้าครั้งต่อไป การที่ไม่เกรงกลัวที่จะเข้าคุกอีก มีความต้องการรวยเร็วๆ อยากมีบ้าน อยากมีรถ รวมถึงการขาดความช่วยเหลือจากครอบครัว และทั้ง 9 ข้อนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วน การติดการพนัน การที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีปัญหาครอบครัวแตกแยก รวมถึงความต้องการอยากให้ลูกได้เรียนหนังสือในระดับสูงหรือสถานศึกษาดีๆ ที่มีชื่อเสียง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า

6.2.2 การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมค้ายาบ้า วิเคราะห์ทางสถิติไคสแควร์แล้ว พบว่า มีอยู่ 5 ข้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า คือ การที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังกลับไปอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีปัญหา ยา และถูกสังคมรังเกียจหรือตีตราว่าเคยติดคุกติดตารางมาก่อน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐฯ รวมถึงการที่คิดว่าเป็นงานที่มีเครือข่ายและมีผู้ทางอยู่แล้ว และทั้ง 5 ข้อนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วน การได้เรียนรู้วิธีการค้ายาบ้าในคุกเพิ่มเติมในรูปแบบใหม่ๆ การที่กลับไปคบเพื่อนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าอีก การที่เจ้าหน้าที่รัฐฯมีส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายค้ายาบ้า การที่เพื่อนชักชวนให้กลับไปค้ายาบ้าอีก รวมถึงมีความต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า

6.2.3 การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนกับพฤติกรรมค้ายาบ้า วิเคราะห์ทางสถิติไคสแควร์แล้วพบว่ามีอยู่ 2 ข้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า คือ การที่มีหนี้สินมากและการที่ประสบปัญหาทางธุรกิจ และทั้ง 2 ข้อนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนการไม่มีงานทำ มีฐานะยากจน ต้องการเงินเพื่อนำมาใช้เลี้ยงดูพ่อแม่ รวมถึงมีความต้องการเงินเลี้ยงดูภรรยา-สามีและลูก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำ

6.3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายสำคัญ มีดังนี้

6.3.1 พฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ค้ารายย่อย ส่วนใหญ่ พบว่า รับยาบ้ามาจากผู้ค้ารายใหญ่หรือรายสำคัญ ครั้งละ 10 -20 เม็ด เพื่อจำหน่ายให้กับเพื่อนที่ทำงาน วัยรุ่นในหมู่บ้าน นักศึกษา ในราคาปลีกเม็ดละ 300-500 บาท โดยติดต่อกันทางโทรศัพท์ ซึ่งส่วนมากผู้ค้ารายย่อยจะรับยาบ้ามาจำหน่ายก่อนแล้วค่อยชำระเงินให้ทีหลังเพราะไม่มีเงินลงทุนมากนัก เมื่อจำหน่ายยาบ้าหมดแล้วจึงจ่ายเงินโดยให้กับผู้ค้ารายใหญ่หรือรายสำคัญ โดยการส่งมอบกับมือโดยตรงหรือโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ส่วนวิธีการส่งยาบานั้นจะนิยมส่งตามทีนัดหมาย ส่วนกำไรที่ได้จากการจำหน่ายยาบ้า คือ เทียบ คิม ใช้จ่ายในครอบครัว เช่น ให้อุปไปโรงเรียน และซื้อกับข้าว และยังพบว่า ผู้ค้ารายย่อยส่วนหนึ่ง เพราะต้องการมียาบ้า ไว้เพื่อเสพและค้าครั้งต่อไปด้วย

6.3.2 พฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ค้ารายสำคัญ ส่วนใหญ่ พบว่า รับยาบ้ามาจากกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ส่วนประเทศเพื่อนบ้าน เช่น รับมาจากประเทศลาว ครั้งละพันเม็ดถึงหมื่นเม็ด ในราคามัดละ 180,000 ถึง 250,000 บาท เพื่อนำมาจำหน่ายหรือส่งต่อให้ผู้ค้ารายย่อย โดยจะติดต่อกับผู้ค้ารายย่อยทางโทรศัพท์ และตกลงจ่ายเงินกันด้วยวิธี โอนทางตู้ เอ.ที.เอ็ม วิธีส่งยาบ้าจะส่งกันมาเป็นทอด ทำกันเป็นขบวนการ ทุกขั้นตอนทำงานกันเป็นทีม มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ค้ารายสำคัญบางรายมีเจ้าหน้าที่รัฐฯเข้ามาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำในครั้งนี้นี้ด้วย

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ควรแก่การนำมาอภิปรายผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

7.1 อภิปรายผลการวิจัยเชิงปริมาณ

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้า
ซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตาม
สมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

1.1 ปัจจัยด้านการคิดยาบ้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อคิดยาบ้าแล้ว
จะต้องมียาบ้าไว้เพื่อเสพ ซึ่งปัจจัยที่จะได้ยาบ้ามาไว้เสพก็คือต้องใช้เงินซื้อ เมื่อไม่มีเงินที่จะซื้อ
ผู้ค้าที่มีพฤติกรรมในการเสพก็จะไปรับยาบ้ามาจากรายใหญ่เพื่อมาจำหน่าย ส่วนกำไรที่เหลือ
จากการจำหน่ายก็จะเก็บไว้เพื่อเสพ

1.2 ปัจจัยด้านมีความอ่อนแอภายในจิตใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อ
เสพยาบ้าคิดแล้วก็ไม่สามารถหักห้ามใจตัวเองได้เพราะเมื่อเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูทางจิตใจ
และสถานบำบัดยาเสพติดที่บำบัดฟื้นฟูด้วยตัวยาในการรักษา อาการอยากที่จะเสพยาบ้าก็หาย
แต่ภาวะทางด้านความคิดและจิตใจไม่สามารถที่จะลืมอาการเคลิบเคลิ้มในการออกฤทธิ์ของ
ยาบ้าได้จึงมีส่งผลต่อภาวะจิตใจทำให้มีความต้องการอยากที่จะเสพยาบ้าอีก

1.3 ปัจจัยด้านการถูกลงโทษครั้งแรกไม่หนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า
พ.ร.บ.ยาเสพติดของประเทศไทยมีมาตรฐานในการลงโทษในแต่ละข้อหาที่เกี่ยวกับการ เสพ
ยาบ้า ครอบครองยาบ้า ครอบครองยาบ้าไว้เพื่อจำหน่าย และผลิต นำเข้า ทั้งนี้มีเกณฑ์ใน
การพิจารณาตัดสินโทษโดยคำนวณจากพฤติกรรมและน้ำหนักของสารบริสุทธิ์ของตัวยา และ
ยังมีเกณฑ์ในการพิจารณาว่าหากเป็นการต้องโทษครั้งแรกและข้อหาอยู่ในสถานเบา กฎหมายก็
จะให้โอกาสผู้กระทำความผิดกลับตัวกลับใจเป็นคนดีของสังคม โดยการไปบำเพ็ญสาธารณะ
ประโยชน์ ทำให้ผู้ที่ได้รับการลงโทษสถานเบา ย่ำใจเพราะมีอัตราโทษไม่รุนแรงจึงทำให้
กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก

1.4 ปัจจัยด้านการศึกษาว่าเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่ายและค่าตอบแทนสูง ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะว่า ผู้ค้ายาบ้าเมื่อได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว มีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้ต้อง
ค้ายาบ้าซ้ำ เช่น เมื่อไปสมัครงานนายจ้างสอบประวัติแล้วพบว่า เคยต้องโทษคดียาบ้าก็จะไม่
รับเข้าทำงาน เมื่อไม่มีงานทำจึงหันมาค้ายาบ้าซ้ำ ประกอบกับการค้ายาบ้าเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่าย
และมีค่าตอบแทนสูง อนึ่ง ลู่ทางในการไปเอายาบ้ามาจำหน่ายนั้นเพราะรู้จักกับเครือข่ายเก่าอยู่
แล้วจึงง่ายต่อการค้ายาบ้าซ้ำอีก

1.5 ปัจจัยด้านมีความต้องการเงินเพื่อซื้อยาบ้าเสพและค้าครั้งต่อไป
 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ค้าเหล่านี้มีความคิดที่จะก้าวไปสู่การค้ายาบ้าในระดับที่ใหญ่ขึ้น
เพื่อที่จะได้มียาบ้าไว้เสพได้ตลอดด้วย จึงไปรับยาบ้ามาจำหน่าย กำไรที่ได้จากการจำหน่ายก็จะ

นำไปซื้อยาฆ่ามาจำหน่ายอีกและจะเพิ่มจำนวนเป็นทวีคูณขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ค้ายาฆ่าก็จะ
มีทั้งเงินใช้และมียาฆ่าไว้เพื่อเสพ

1.6 ปัจจัยด้าน ไม่เกรงกลัวที่จะเข้าคุกอีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อถูก
จับแล้วการเข้าไปในคุกก็มีสมัครพรรคพวกและเครือข่ายที่เคยร่วมงานกันมาที่อยู่ในคุกคอยให้
ความช่วยเหลือ ให้ความสะดวกสบายในเรื่องความเป็นอยู่จึงไม่รู้สึกรังกลัวที่จะเข้าคุกอีก

1.7 ปัจจัยด้านมีความต้องการรวยเร็วๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ใน
ปัจจุบันกระแสค่านิยมต่างๆมีมากมาย จึงทำให้ผู้ที่ค้ายาฆ่าเหล่านี้เมื่อพ้นโทษไปแล้วต้องการ
อยากได้วัตถุนิยมและค่านิยมอันฟุ้งเฟ้อและเมื่อมีรถ มีโทรศัพท์มือถือ ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น
ตามเป็นเงาเมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ค้าเหล่านี้ก็เลยต้องการอยากจะมีเงินและอยากจะทำรวยเร็วๆตาม
กระแสนิยม

1.8 ปัจจัยด้านมีความต้องการอยากมีบ้าน อยากมีรถ ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะว่า บ้านคือสถานที่หลักของครอบครัว ทุกคนต้องการที่จะมีบ้านมีรถ แต่โดยหลักของ
สังคมแล้วทุกคนจะต้องมีบ้านหลังแรกคือครอบครัวใหญ่ เมื่อมีภรรยาหรือสามีก็อยากที่จะมี
บ้านมีรถเป็นของตัวเองจึงทำให้หันมาค้ายาฆ่าซ้ำอีกเพื่อที่จะได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้

1.9 ปัจจัยด้านการขาดความช่วยเหลือจากครอบครัว ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะว่า ทุกคนในครอบครัวต่างก็มีภาระที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว จึงทำให้การช่วยเหลือคนอื่น
ได้ไม่เต็มที่ ทั้งนี้ผู้ค้ายาฆ่าเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วไม่ได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัวหรือ
ญาติพี่น้อง จึงทำให้ตัดสินใจค้ายาฆ่าซ้ำอีกเพื่อที่จะได้มีเงินไว้ซื้อยาฆ่าเสพและใช้จ่ายด้านอื่นๆ
ได้ตามความต้องการ

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิ จิตสว่างและสุนนทิพย์ ใจ
เหล็ก (2543 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังโนคคียาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่
เป็นเพศชาย มีพฤติกรรมเป็นผู้เสพยาเสพติดมาก่อนเข้าสู่ขบวนการเป็นผู้ค้ารายย่อย ต้องการนำเงิน
ไปซื้อยาเสพติดเพื่อนำมาเสพ ตลอดจนสภาพแวดล้อมชักจูง โดยจำหน่ายยาเสพติดประเภท
ยาบ้ามากที่สุดและปรากฏว่าผู้ค้ารายย่อยที่มีพฤติกรรมค้าอาชืจะซื้อจากผู้ผลิตหรือผู้ค้า
รายใหญ่ เช่นกันกับ ผลงานวิจัยของ จันทรศิริ วาหงส์และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง
ปัจจัยการค้ายาและลำเลียงยาเสพติดในชาวเขาเผ่าม้งและลีซอ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่สำคัญ
ที่ชาวเขาเผ่าม้งและลีซอเข้าร่วมขบวนการค้ายาเสพติดคือ ต้องการรวยเร็วๆ อยากได้บ้าน อยาก
ได้รถ อยากมีอำนาจ การเลียนแบบ เช่นถูกเพื่อนชวน การทำตามคนในครอบครัว เพราะเห็นว่า
เป็นทางหาเงินที่ง่าย ค่าตอบแทนคุ้มความเสี่ยงมีผลกำไรตอบแทนสูง

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow, 1970) ซึ่งเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ได้เห็นว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครอง ความต้องการอยากได้ อยากมี ตามลำดับความต้องการ 5 ขั้น สำหรับผู้ต้องขัง เป็นเรื่องเห็นได้ชัดว่าส่วนใหญ่จะไม่ได้รับการตอบสนองในปัจจัยต่าง ๆ ในขณะที่ต้องโทษอยู่และเมื่อพ้นโทษแล้วจึงพยายามไขว่คว้าหาทางให้ได้มาทุกวิถีทางเพื่อเติมเต็มตามสิ่งที่ใจปรารถนา จึงเป็นสาเหตุหนึ่งของการค้ายาบ้าซ้ำ

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

2.1 ปัจจัยด้านการที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อพ้นโทษแล้วการไปเข้ากับสังคมส่วนหนึ่งก็จะคิดว่า สังคมรังเกียจเพราะตัวเองเพิ่งพ้นโทษจากคดีอาชญากรรมออกไป ซึ่งความเป็นจริงแล้วสังคมก็จะพิพากษาคนเหล่านี้ซ้ำด้วยการไม่สูงส่ง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเข้ากับทฤษฎีตีตราบาปจากสังคม

2.2 ปัจจัยด้านการอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีปัญหาซ้ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อพ้นโทษไปแล้วกลับไปอยู่ในสังคมเดิมที่เคยอยู่ ซึ่งเป็นสังคมที่มีการแพร่ระบาดของยาบ้าอยู่แล้ว จึงทำให้ล่อแหลมต่อการกลับไปค้ายาบ้าซ้ำ จึงเป็นสาเหตุให้นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำอีก

2.3 ปัจจัยด้านการถูกสังคมตีตราว่าเคยติดคุกมาก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อสังคมตีตราว่าเคยติดคุกมาก่อน การหางานทำ การเข้ากับสังคมจึงเป็นเรื่องยากลำบาก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ผู้ค้าเหล่านี้ตัดสินใจค้ายาบ้าซ้ำอีกเพื่อประทังสังคม

2.4 ปัจจัยด้านขาดการสนับสนุนจากภาครัฐฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาครัฐฯ ได้จัดงบประมาณมาช่วยเหลือผู้ที่พ้นโทษให้มีทุนในการประกอบอาชีพ แต่ในทางดำเนินการแล้วนั้นทุนเหล่านั้นกลับไม่ตกถึงมือของผู้เข้ารับความช่วยเหลืออย่างจริงจังและเมื่อครั้งที่อยู่ในเรือนจำ ก็จัดงบประมาณให้ภาคีเครือข่ายเข้ามาอบรมผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษในนโยบายกึ่งคนดี ผู้สังคมพร้อมทั้งให้ความรู้ว่าจะต้องรับกลับสู่สังคมแต่ในทางเป็นจริง ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอคติของสังคมส่วนใหญ่ที่มีต่อผู้ที่พ้นโทษในคดีอาชญากรรมได้ จึงทำให้เป็นสาเหตุในการค้ายาบ้าซ้ำอีกสาเหตุหนึ่ง

2.5 ปัจจัยด้านการที่คิดว่าเป็นงานที่มีเครือข่ายและมีผู้ทางอยู่แล้ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วหางานทำไม่ได้ ประกอบกับเครือข่ายเก่าที่เคยติดต่อกัน มาแต่ก่อนยังมีอยู่จึงสะดวกต่อการไปติดต่อขอรับการนำยาบ้ามาจำหน่ายก่อน โดยไม่ต้องมีเงินทุน และก็ได้รับการตอบรับและไว้วางใจจากเครือข่ายเก่าเป็นอย่างดี

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมา สมณี (2547 : บทคัดย่อ) ใดศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ พบว่า ครอบครัวไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ ในหลายกรณีสมาชิกในครอบครัวยังแสดงถึงความรังเกียจที่เคยติดคุก อีกทั้งเพื่อนบ้านได้แสดงความไม่ไว้วางใจ ทำให้อึดอัดผู้ต้องขังเหล่านี้ ออกจากบ้านไปอยู่กับเพื่อนกลุ่มเดิม ๆ ที่เคยคบก่อนติดคุกครั้งแรก ประกอบกับการขาดความช่วยเหลือเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่จากหน่วยงานต่าง ๆ และการถูกตีตราจากสังคม ทำให้บุคคลเหล่านี้ หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory) ดังการศึกษาวิจัยของ จตุพร บานชื่น (2539 : น.41) ที่ได้ให้แนวคิดว่า เมื่อพ้นโทษออกมาแล้ว จะถูกตราหน้าว่าเป็นคนขี้คุก เป็นคนเลว แม้แต่หน่วยงานของรัฐก็มีกฎระเบียบชัดเจนไม่ยอมรับให้เข้าทำงานอย่างแน่นอน กระบวนการตีตรานี้ส่งผลให้ผู้ที่เคยกระทำผิดได้รับ โอกาสกลับคืนสู่สังคมน้อยลงไป ปัญหาการยอมรับของสังคมต่อผู้พ้นโทษ ซึ่งพบว่า แม้ว่าจะมีการใช้วิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในชุมชน โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขผู้กระทำผิด แต่สังคมส่วนใหญ่ก็ยังไม่ยอมรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้ว รวมทั้งมีการแสดงออกเพื่อตอบโต้กลับ การถูกประทับตราจากสังคมภายนอกในแต่ละรูปแบบด้วย ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่ขัดขวางการสร้างความรู้สึที่ดีต่อผู้ต้องขังให้เกิดการฟื้นฟูแก้ไขให้ผู้ต้องขังเป็น “คนดี” กลับสู่สังคมทำได้อย่างยากลำบาก

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ

3.1 ปัจจัยด้านการมีหนี้สินมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อก่อนที่จะถูกจับในครั้งแรก มีหนี้สินติดตัวอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นหนี้ผูกพัน พอเมื่อพ้นโทษออกมาจำเป็นต้อง

รับภาระหนี้สิน เมื่อไม่มีรายได้หลักประกอบกับหางานทำไม่ได้จึงไม่มีใช้หนี้เก่า จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจขายบ้านซ้ำอีกครั้ง

3.2 ปัจจัยด้านการประสบปัญหาทางธุรกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อฟื้นโทยออกมาแล้วก็ประสบปัญหาธุรกิจไม่ดี ค่าขายไม่ค่อยได้ ทำให้ขาดทุน เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองไม่เอื้ออำนวย และนอกจากนี้ยังต้องมีแบกรับภาระดูแลครอบครัวจึงทำให้ตัดสินใจขายบ้านซ้ำอีก

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนัทธี จิตสว่างและสุนนทิพย์ใจ เหล็ก (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังในคดีอาชญากรรม พบว่า มุทเหตุจูงใจในการเข้าสู่ขบวนการค้ายาเสพติดผู้ค้ารายย่อยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีทางเศรษฐกิจ ดังที่ สุพจน์ สุโรจน์ (2554) ได้อธิบายว่า ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีแรกที่น่าไปสู่ทฤษฎีใหม่ทางสังคมวิทยาเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เรียกว่า Conflict Criminology หรือ Radical หรือ New Criminology หรือสำนักอาชญากรรมวิทยาใหม่ ซึ่งทฤษฎีทางเศรษฐกิจ พบว่า อาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจ โดยเห็นว่า มีสาเหตุมาจากความยากจน ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอในการเลี้ยงชีพหรือเลี้ยงดูครอบครัวและมีหนี้สินจำนวนมาก

7.2 อภิปรายผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

7.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้าขายบ้าน เนื่องจากไม่มีความเกรงกลัวที่จะเข้าคุก มีความอ่อนแอภายในจิตใจ มีความต้องการรายเร็ว ถูกลงโทษครั้งแรกไม่หนักและคิดว่าเป็นวิธีที่หาเงินได้ง่าย ได้ค่าตอบแทนสูง ต้องการเงินใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์และพบว่าส่วนหนึ่งต้องการเงินไปใช้หนี้พินัน มีความต้องการอยากมีบ้านอยากมีรถ รวมถึงต้องการนำเงินใช้ในการซื้อขายบ้านเสพและค้าครั้งต่อไป จึงตัดสินใจขายบ้านซ้ำ

7.2.2 ปัจจัยด้านสังคม

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้าขายบ้านซ้ำ

เนื่องจากเมื่อพ้นโทษแล้วยังกลับไปอาศัยอยู่ในแหล่งที่มียาบ้าและไม่สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ เนื่องจากถูกลงโทษหรือตีตราว่าเคยติดคุกติดตะรางมาก่อนและคิดว่าการกลับมาค้ายาบ้า เป็นงานที่มีเครือข่ายและมีช่องทางอยู่แล้วประกอบกับรู้จักกับเครือข่ายผู้ค้ายาบ้าอยู่แล้ว จึงตัดสินใจค้ายาบ้าซ้ำอีก

7.2.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจในครัวเรือน

สรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง

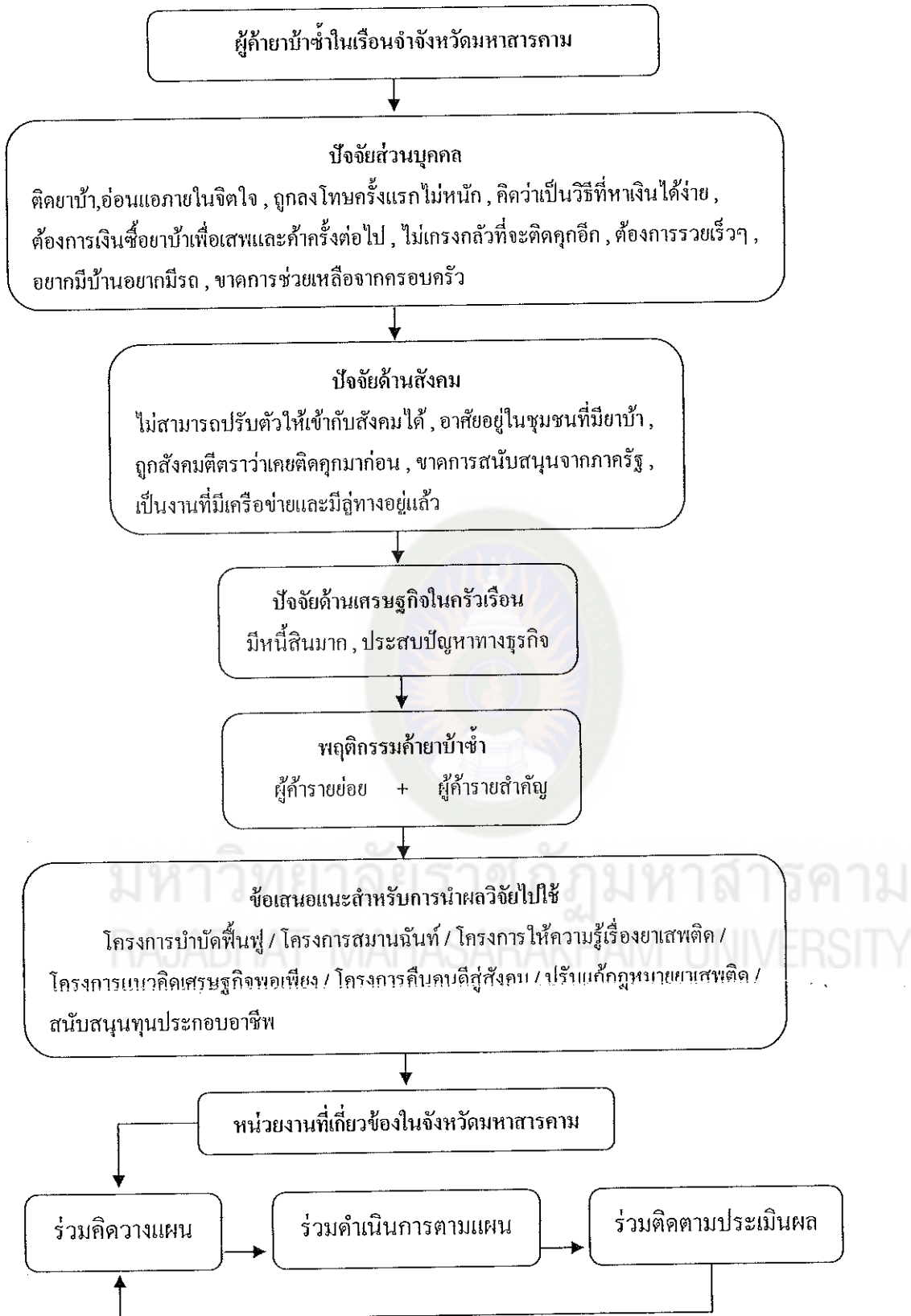
พบว่า ปัจจัยด้านด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมค้ายาบ้าซ้ำเนื่องจากประสบปัญหาทางธุรกิจ ค่าขายไม่ดี ทำให้เป็นหนี้เป็นสินจึงต้องรับผิดชอบเงินในส่วนที่กู้มาและพบว่า ต้องการเงินมาใช้จ่ายในครอบครัวเนื่องจากเป็นหัวหน้าครอบครัว มีภาระต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่างและเป็นเพราะรายรับเริ่มน้อยลงแต่รายจ่ายกลับเพิ่มขึ้นก็เลยคิดหาวิธีเพิ่มรายได้โดยวิธีลัดประกอบกับรู้จักกับเครือข่ายผู้ค้ายาบ้ารายใหญ่ จึงตัดสินใจค้ายาบ้าซ้ำอีก

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 8.1.1 ควรจัดทำโครงการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.1.2 ควรจัดทำโครงการราชทัณฑ์เชิงสมานฉันท์อย่างต่อเนื่อง
- 8.1.3 ควรจัดทำโครงการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดกับประชาชนอย่างทั่วถึง
- 8.1.4 ควรจัดทำโครงการให้ความรู้ด้านแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับผู้ต้องขัง
- 8.1.5 ควรจัดทำโครงการสร้างคนดีสู่สังคมสำหรับผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ
- 8.1.6 ควรปรับแก้ข้อกำหนดกติกาเสพติดให้เด็ดขาด เช่น ประเทศสิงคโปร์
- 8.1.7 ควรสนับสนุนทุนในการประกอบอาชีพสำหรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษ

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคามครั้งนี้ สามารถนำมาแสดงเป็นแผนผังมโนทัศน์ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับใช้ได้ดังนี้



แผนภาพที่ 6 แสดงแผนผังมโนทัศน์สรุปลผลการวิจัย

8.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่นำไปสู่การคายน้ำซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดมหาสารคามทุก ๆ 2 ปี

8.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่นำไปสู่การคายน้ำซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถานอื่นทั่วประเทศ

8.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย ปัจจัยอื่นอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะหาว่าอะไรที่เป็นสาเหตุ นอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้ ที่ทำให้ผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมคายน้ำและฟัน โทษแล้วหวน กลับมากระทำผิดซ้ำอีก



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY